

РЕШЕНИЕ

№ 11595

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4898** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл.от АПК вр. с чл. 162-166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на „СТАР ПОСТ“ ЕООД, ЕИК-175157550, подадена чрез управителя Д. В., срещу АУПДВ № BG05M9OP001-1.003-0156/43 от 26.04.2024 г., издаден от РУ на ОПРЧР и гл. директор на ГД ЕФМПП.

Излагат се доводи за незаконосъобразност на АУПДВ, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и неговите цели. Твърди се, че дружеството не е запознато с отказа за верификация № BG05:9OP001-1.003-0015/41 от 14.12.2023 г. Изтъква се също така, че АУПДВ не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. По тези съображения се иска отмяна на оспорения акт и присъждане на сторените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Ръководител на УО на ОП РЧР в МТСП, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена по съображения изложени и в писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 44 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от

фактическа страна:

Жалбоподателят е бенефициент по договор за БФП сключен с Министерство на труда и социалната политика във връзка с проект №: BG05M90P001-1.003-0156-C01 „Постигане на устойчива заетост, чрез разкриване на нови работни места в „Стар Пост” ООД” с бюджет 390 790,52 лева.

На основание чл. 64, ал. 3, изречение второ от ЗУСЕФСУ и във връзка с Решение № 3579 от 06.07.2020 г. на Административен съд - София-град (АССГ), постановено по адм. д. № 13828 от 2019 г. от РУО на ОПРЧР е извършена проверка на документи по искане за плащане № 3 от ИСУН 2020 с отчетен период 15.09.2016 г. - 28.02.2018 г., искане за плащане № 4 от ИСУН 2020 с отчетен период 01.12.2017 г. - 01.05.2018 г. касаещ проект „Постигане на устойчива заетост, чрез разкриване на нови работни места в „СТАР ПОСТ” ООД”, № BG05M90P001 -1.003-0156-C01 общ бюджет: 390 790,52 лв. Общо средствата платени към ИП № 3 са в размер на 184 708,10 лв., а средствата платени към ИП № 4 са 292 275,39 лв. Общата стойност на постъпилото искане за междинно плащане: 110 825,09 лв., общата стойност на постъпилото искане за окончателно плащане: 0 лв., общата стойност на финансов отчет към искане за междинно плащане: 110 825,09 лв., а общата стойност на финансов отчет към искане за окончателно плащане: 17 177,40 лв.

В резултат на извършената проверка е постановено решение за отказ от верификация на постъпило искане за междинно и окончателно плащане № BG05M90P001-1.003-0015/41 от 14.12.2023 г., връчено чрез ИСУН на дружеството – жалбоподател на 14.12.2023 г. / л. 49/. Съгласно т. 2 от диспозитива на решението РУО е определил общ размер на сумата за възстановяване - 79 245,06 лв. В решението е посочено, че съгласно чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. на министъра на финансите Управляващият орган извършва междинни и окончателни плащания към бенефициентите след верифициране на разходите. Размерът на окончателното плащане се изчислява, като от общо верифицираните допустими разходи, финансирани с безвъзмездна финансова помощ по проекта (213 036,37 лв.), се приспаднат извършените авансово (78158,10 лв.) и междинни плащания (214 117,29 лв.), и натрупаната за периода на изпълнение лихва по обслужващата сметка на бенефициента в размер на 6,04 лв.

В т. 3 от решението е посочено, че след окончателното плащане по проекта установените и невъзстановени недължимо платени и надплатени суми са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК и УО ще процедира към принудително събиране.

На основание чл. 26, ал. 1 от АПК бенефициентът е уведомен с писмо изх. № BG05M90P001-1.003-0156/42 от 31.01.2024 г. /л. 43, 47/, връчено му на 01.02.2024 г. /л. 48/, че спрямо него е открито административно производство по издаване на АУПДВ, като съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от АПК му е предоставен 7-дневен срок за представяне на писмени искания и възражения, както и доказателства по негова преценка, които се намират при него и не се намират при органа. Изрично е посочено в писмото, че споменатите вземания /главница – 79239,02 лв., натрупана лихва от 29.12.2023 г. – 1027,68 лв. и 6,04 лв. натрупана лихва по обслужваната от бенефициента банкова сметка/ са възникнали по повод ДБФП, като възникналите въз основа на административен акт по ЗУСЕСИФ вземания са публични държавни вземания и подлежат на събиране по реда на чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 ДОПК. Към писмото е приложено решението от 14.12.2023 г. за отказ от верификация, както и

счетоводна справка за публичните вземания към 31.01.2024 г. /л. 44-47/.

В определения от РУО срок не са постъпили обяснения, възражения, искания и доказателства.

На 26.04.2024 г. е издаден оспореният в настоящото производство АУПДВ, с който на основание чл. 166, ал. 2 изр. последно и чл.162, ал. 2 т. 8 и т. 9 от ДОПК вр. чл. 35 ал. 1, т. 2 от Наредба Н-3/22.05.2015 г. и във вр. чл. 9 ал. 5 от ЗУСЕСИФ и чрез препратка към писмо изх. BG05M90P001-1.003-0156/42 от 31.01.2024 г., са установени задължения на „СТАР ПОСТ“ ЕООД, както следва: главница в размер от 79 239,02 лв. и лихва по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 9 ДОПК - в размер на 3759,77 лв. (към 30.04.2024 г.), както и оставащата законна лихва до окончателното изплащане на вземането, както и 6.04 лв., които се явяват натрупана банкова лихва по обслужващата сметка на бенефициента.

По делото е приета административната преписка по издаване на процесния АУПДВ, включително и на електронен носител.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният в настоящото производство АУПДВ е издаден от компетентен орган, като по делото е приложена Заповед № РД03-2/01.12.2020 г. /на електронен носител/, с която Министърът на труда и социалната политика оправомощава Ц. С. - заместник главен директор на Главна дирекция „Европейски програми и проекти“ да изпълнява функциите на РУО по ОП РЧР 2014-2020 г., в пълния обем функции по чл.125 от Регламент 1303/2013, в т.ч. и ...да издава актове за установяване на публични вземания.

Не са налице основанията по чл. 146, т. 2 АПК за отмяна на акта. Същият отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание, мотивиран е, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Във връзка с възражението за немотивираност на акта, следва да се посочи, че конкретни фактически и правни съображения в т.ч. и индивидуализация на задължението и от какво произтича то се съдържат и в писмо изх. № BG05M90P001-1.003-0156/42 от 31.01.2024 г. /л. 43, 47/, на РУО на ОП РЧР, връчено на жалбоподателя на 01.02.2024 г., като процесният АУПДВ изрично прави референция към това писмо. По силата ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС на Република България, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт в друг документ, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Именно посоченото обстоятелство е налице и в настоящият казус. В този смисъл възраженията за немотивираност следва да бъдат отхвърлени. От същото писмо ясно следва и обстоятелството, че въпросната сума включва преведени средства във връзка с изпълнението на ДБФП и вземания за лихви.

В производството по издаването на АУПДВ не са допуснати съществени

процесуални нарушения, които да обосновават отмяната му. При издаването му е спазен процесуалният ред на чл. 166 ДОПК вр. чл. 34 и сл. от АПК, като на страната е предоставено право на участие в производството, уведомена е за започването му и е имала възможността да изложи всички възражения свързани със защитаването от нея права.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 ДОПК публични държавни и общински вземания са и недължимо платени и надплатени суми, както и неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз и лихвите за посочените по-горе вземания. В случая е налице влязъл в сила административен акт - Решение за отказ от верификация на постъпило искане за междинно и окончателно плащане № BG05M90P001- 1.003-0015/41, издадено на 14.12.2023 г., с което в т. 2 е разпоредено възстановяване на предоставени по проекта средства, които се явяват неправомерно получени и като такива съставляват публично държавно вземане, подлежащо на установяване с акт, издаден по реда на чл. 166, ал. 2 ДОПК.

Съдът намира за неоснователно възражението в жалбата, че дружеството не е запознато с горесцитираното Решение. В тази връзка правилно ответникът се позовава на нормата на чл. 22, ал. 3 ЗУСЕФСУ, според която актът се счита за връчен с изпращането на съобщението в ИСУН. Съгласно чл. 2, т. 3 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на ИСУН и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, Наредбата задължително се прилага при извършване на действия по верифициране на средства посредством ИСУН, т.е. съгласно действащата нормативна уредба УО на съответните програми, в това число и на ОП РЧР, са задължени да прилагат производства и да съобщават актовете само през ИСУН 2020. Съгласно чл. 13, ал. 1, 3, 4 и 5 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, електронен документ и/или електронно изявление се счита за получено от съответния управляващ орган/междинно звено, кандидат или бенефициер с изпращането му в ИСУН. Бенефициентите получават всички изявления от управляващия орган, свързани с производства по чл. 2, само посредством ИСУН. В настоящия случай решението е връчено чрез ИСУН на дружеството – жалбоподател на 14.12.2023 г. / л. 49/ и не е било оспорено в законоустановения 14-дневен срок, поради което същото е влязло в сила и поражда правни последици за страните

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от

Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воен от горното и на основание чл. 172 ал. 2, предл. последно от АПК,
Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТАР ПОСТ“ ЕООД, ЕИК-175157550, подадена чрез
управителя Д. В., срещу АУПДВ № BG05M9OP001-1.003-0156/43 от 26.04.2024 г.,
издаден от РУ на ОПРЧР и гл. директор на ГД ЕФМПП.

ОСЪЖДА „СТАР ПОСТ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на
Министерството на труда и социалната политика сумата от 100 /сто/ лева – разноси
за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред
Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: